

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії МОЛОЧКО ТАРАС ВІКТОРОВИЧ 1981 року народження, громадянин України, освіта вища: у 2003 році закінчив Київський національний економічний університет за спеціальністю “Правознавство”, у 2007 році – Чернігівський державний технологічний університет за спеціальністю “Державна служба”, у 2015 р. – Чернігівський державний технологічний університет за спеціальністю “Економіка довкілля і природних ресурсів”, з 2022 р. навчається в аспірантурі Національного університету «Чернігівська політехніка» на кафедрі менеджменту та адміністрування за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування», виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Публічне управління та адміністрування».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ректора Національного університету «Чернігівська політехніка» від 28 квітня 2026 року № 114, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради:

- РУДЕНКО ОЛЬГИ МСТИСЛАВІВНИ, доктора наук з державного управління, професора, завідувача кафедри менеджменту та адміністрування Національного університету «Чернігівська політехніка».

Рецензента:

- ХАРЧЕНКО ЮЛІЇ ПЕТРІВНИ, доктора економічних наук, доцента кафедри менеджменту та адміністрування Національного університету «Чернігівська політехніка».

Офіційних опонентів:

- ДОВГАНЯ ВАЛЕРІЯ ІВАНОВИЧА, доктора наук з державного управління, професора, провідного наукового співробітника науково-дослідного відділення управлінської діяльності в Державній прикордонній службі України науково-дослідного відділу Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького;
- ПОМАЗИ-ПОНОМАРЕНКО АЛІНИ ЛЕОНІДІВНИ, доктора наук з державного управління, професора, завідувача науково-дослідної лабораторії з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту навчально-наукового інституту цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України;
- БАШТАННИК ОКСАНИ ВІТАЛІЇВНИ, доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри історії та політичної теорії Національного технічного університету «Дніпровська політехніка».

на засіданні 23 червня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування МОЛОЧКУ ТАРАСУ ВІКТОРОВИЧУ на підставі публічного захисту дисертації «Механізми реформування публічного управління України в контексті реалізації стратегічного курсу на євроінтеграцію» за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування.

Дисертацію виконано у Національному університеті «Чернігівська політехніка» Міністерства освіти і науки України, м. Чернігів.

Науковий керівник ОЛІЙЧЕНКО ІГОР МИХАЙЛОВИЧ, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри менеджменту та адміністрування Національного університету «Чернігівська політехніка».

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація виконана державною мовою, у відповідності до вимог Міністерства освіти і науки України щодо оформлення дисертації та положення про організацію атестації здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в Національному університеті «Чернігівська політехніка».

Дисертаційна робота вирішує актуальне наукове завдання щодо обґрунтування й поглиблення теоретико-методичних засад та розробки практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності механізмів реформування публічного управління України в контексті реалізації стратегічного курсу на євроінтеграцію.

Наукова новизна результатів дисертаційної роботи полягає в тому, що:

– вперше виокремлено та концептуалізовано механізми реформування публічного управління України з урахуванням стратегічного курсу держави на європейську інтеграцію шляхом забезпечення гнучкої адаптивності національної системи публічного управління до стандартів і цінностей Європейського Союзу на основі аналізу фундаментальних принципів та вимог конструктивістської версії історичного інституціоналізму, що визначає історичні традиції та особливості національної ідентичності. У роботі запропоновано єдиний комплекс механізмів, що включає: загальні механізми розвитку системи публічного управління, нормативно-управлінські механізми впровадження інституційних реформ, організаційно-управлінські механізми розвитку місцевого самоврядування, механізми ресурсної спроможності та кадрового потенціалу, фінансово-економічні механізми забезпечення функціонування публічного управління, інформаційно-технологічні механізми цифровізації публічного управління, механізми управління ризиками, механізми забезпечення громадської участі у вирішенні питань формування публічної політики, механізми демократичного контролю, публічної підзвітності та зворотного зв'язку, інституційно-аналітичні механізми наукового та інформаційного моніторингу публічного управління, що спрямовані на конкретизацію інструментів, процедур, заходів трансформації сфери публічного управління, формують інституційну основу адаптації української системи публічного управління до європейських стандартів належного врядування та визначає стратегічні напрями її подальшого розвитку;

– удосконалено науково-теоретичні підходи до формування та трансформації управлінських стереотипів, уподобань і прагнень українського суспільства шляхом застосування принципів конструктивістської версії історичного інституціоналізму, яка визначає історичні традиції як важливі чинники сучасного процесу інституціоналізації України та свідомого сприйняття громадянами значних змін у структурі і процесах публічного управління. Показано, що в контексті реалізації стратегічного курсу на євроінтеграцію трансформація суспільних уявлень про роль держави та механізми управління є важливим фактором успішної інституціоналізації сучасної моделі публічного управління в Україні;

– удосконалено науково-методологічне та практичне обґрунтування параметрів ефективності системи публічного управління України в контексті забезпечення стратегічного курсу на євроінтеграцію шляхом виокремлення «гнучкої адаптивності» як її якісної характеристики щодо раціональної узгодженості європейських стандартів і ціннісних норм, детермінованих особливостями національної ідентичності;

– удосконалено методологічні засади аналізу ключових параметрів і факторів розвитку європейської інтеграції України шляхом формування комплексної аналітичної рамки, що поєднує історико-порівняльний, інституційний, системно-аналітичний та прогностичний методи, забезпечуючи поглиблене вивчення ключових етапів євроінтеграційного процесу (нормативна адаптаційність, інституційна адаптаційність,

політична адаптаційність, гнучка адаптивність) на основі теоретичного осмислення позитивних та дестабілізаційних зовнішніх і внутрішніх чинників, серед яких: війна, великі матеріальні та людські втрати, значна міграція за кордон, відсутність консолідуючої позиції країн демократії щодо підтримки України, значний рівень корупції на всіх рівнях, зростання інфляції, зменшення купівельної спроможності населення, нестача робочої сили; недосконале законодавство в усіх сферах життєдіяльності, недостатній рівень практичної демократії, низька політична й організаційна культура громадян, незрілість громадянського суспільства тощо на основі синергетично-критеріального підходу;

– набув подальшого розвитку понятійно-категоріальний апарат науки публічного управління шляхом уточнення базових дефініцій проблемного поля дослідження та їх трансформації під впливом євроінтеграційних процесів. Зокрема: 1) уточнено поняття «механізми реформування публічного управління», що в контексті реалізації стратегічного курсу на євроінтеграцію являють собою цілісну систему міжсекторальної взаємодії щодо гнучкого застосування інституційних, правових, організаційних, управлінських та інформаційно-комунікаційних інструментів, процедур, заходів трансформації сфери публічного управління, обумовлену взаємоузгодженістю «потреби/пріоритети/зміни» та необхідністю дотримання норм міжнародного права, приведення всього комплексу національних законодавчих і нормативно-правових актів до європейських стандартів; 2) системно представлено еволюцію сутності та змістовного наповнення понять «державне управління», «публічне управління», «публічне адміністрування», охарактеризовано їхні основні принципи та функції в контексті реалізації Україною стратегічного курсу на євроінтеграцію. Доведено, що в умовах глобалізації, зростаючого тиску вимог міжнародних організацій публічне управління виходить за межі національних рамок у їхньому класичному розумінні;

– набула подальшого розвитку методологія контент-аналізу для дослідження систем управління у ЄС, в основі якого лежить індуктивний метод, що враховує та узгоджує цінності і найкращі практики національних адміністративних систем, у результаті чого виокремлено базові напрями реформ публічного управління через розвиток мережових форм управління, підвищення рівня координації публічних інститутів, розширення участі громадян у процесах ухвалення управлінських рішень та впровадження цифрових технологій як відповідь на слабкості й недоліки бюрократичних структур, прогалини у структурі, фінансуванні публічних потреб, порушення проблем координації між органами публічної влади тощо;

– набув подальшого розвитку концептуально-аналітичний інструментарій аналізу практики застосування механізмів реформування публічного управління у постсоціалістичних країнах-членах ЄС (країни Балтії, Польща, Болгарія, Румунія) на основі таких критеріїв, як загальний огляд розвитку механізмів публічного управління; створення нових державних інститутів та трансформація існуючих; політичні й економічні реформи; розвиток громадянського суспільства; управління людськими ресурсами; фінансовий і бюджетний менеджмент; підзвітність органів влади і стан корупції. Доведено, що успішність реформування публічного управління у постсоціалістичних країнах-членах ЄС значною мірою визначається комплексністю інституційних, політичних і адміністративних реформ, послідовністю впровадження європейських стандартів належного врядування, а також активною участю громадянського суспільства у процесах демократичної трансформації;

– набуло подальшого розвитку обґрунтування основних трендів та еволюції становлення базових механізмів та інструментів ЄС для реформування та підвищення ефективності публічного управління, серед яких: Європейська мережа публічного управління (EUPAN), Загальна схема оцінювання (CAF), Європейські знання про публічне управління (EUPACK), Рамки оцінки ефективності публічного управління (PAAF), Механізми оцінки регуляторного впливу (RIA), Програма підтримки покращання управління і менеджменту

(SIGMA), Європейський адміністративний простір (EAS), Мережа центрів передового досвіду (NCE), Інструменти технічної підтримки (TSI), Європейська рамка сумісності (EIF) тощо. Доведено, що активізація їх використання в Україні сприятиме підвищенню ефективності публічного управління загалом, цілісному баченню пріоритетів на шляху здійснення реформ, стратегічному та ситуативному виокремленні завдань розвитку системи публічного управління у контексті європеїзації шляхом розробки єдиної концептуалізованої програми.

Основні положення та отримані наукові результати дисертаційної роботи висвітлено у 9 наукових працях, з них 5 статей у наукових фахових виданнях України, 1 стаття у виданні, індексованому наукометричною базою Scopus (Web of Science) та 3 публікації у збірниках всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференцій:

1. Viter D., Guzonova V., Shevchuk V., Molochko T., Kutova M. (2025). Mechanisms of public administration to ensure national and information security. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 47, 2: 260-269. DOI: <https://doi.org/10.15544/mts.2025.20>. <https://www.webofscience.com/wos/woscc/full-record/WOS:001525389200008>. Web of Science.
2. Олійченко І.М., Молочко Т.В. (2023) Механізми публічного управління в Україні: чинники ефективності їх функціонування. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 34, 120-124. DOI: <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2023.34.24>. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/34-2023/24.pdf>.
3. Олійченко І.М., Молочко Т.В. (2023). Розвиток публічного управління в Україні на сучасному етапі державотворення. *Держава та регіони. Серія: Публічне управління*, 2, 116-121. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2023.2.21>. URL: https://pa.stateandregions.zp.ua/archive/2_2023/21.pdf.
4. Олійченко І.М., Молочко Т.В. (2024). Шлях України до ЄС крізь призму публічного адміністрування й управління: історія, проблеми та здобутки. *Публічне управління і адміністрування в Україні*, 40, 206-211. DOI: <https://doi.org/10.32782/pma2663-5240-2024.40.34>. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2024/40-2024/36.pdf>.
5. Молочко Т.В. (2024). Євроінтеграційні процеси в Україні: понятійно-термінологічний аспект. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*, 35 (74), 1, 266-270. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.1/46>. URL: https://www.pubadm.vernadskeyjournals.in.ua/journals/2024/1_2024/48.pdf.
6. Молочко Т. В. (2025). Цифрова трансформація публічного управління як механізм євроінтеграційного поступу України. *Право та державне управління*, 3, 420-426. DOI: <https://doi.org/10.32782/pdu.2025.3.56>. URL: https://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/3_2025/58.pdf.
7. Олійченко І. М., Молочко Т. В. Принципи та правила публічного управління в ЄС: орієнтир для країн-кандидатів на вступ. *Європейський вимір публічного управління*: матеріали VI регіональної наукової конференції; 16.12.2022 р., м. Чернігів / за заг. ред. Руденко О. М., Михайловської О. В. Чернігів : НУ «Чернігівська політехніка», 2022. С. 13-17. URL: https://pumo.stu.cn.ua/wp-content/uploads/2023/03/18_yevropejskyj-vymir-publicnogo-upravlinnya_2022.pdf.
8. Молочко Т. В. Сучасні питання публічного управління: виклики глобалізації. *Модернізація вітчизняної правової системи в умовах світової інтеграції*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., м. Кропивницький, 22-23 березня 2023 р. / за заг. ред. О. Р. Антонова, С. І. Москаленко. Кропивницький : ЛА НАУ, 2023. С. 100-103.
9. Молочко Т. В. Закордонний досвід становлення публічного управління: партнерська та агентська моделі. *Юність науки – 2025*: збірник тез доповідей XV Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів і молодих вчених (м. Чернігів, 23-25 квітня 2025 р.). Чернігів : НУ «Чернігівська політехніка», 2025. С. 209-211. URL: <https://ir.stu.cn.ua/handle/123456789/32545>.

У дискусії взяли участь голова, рецензент та офіційні опоненти:

РУДЕНКО ОЛЬГА МСТИСЛАВІВНА, голова разової спеціалізованої вченої ради, доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри менеджменту та адміністрування Національного університету «Чернігівська політехніка».

ХАРЧЕНКО ЮЛІЯ ПЕТРІВНА, рецензент, доктор економічних наук, доцент кафедри

менеджменту та адміністрування Національного університету «Чернігівська політехніка».

ДОВГАНЬ ВАЛЕРІЙ ІВАНОВИЧ, офіційний опонент, доктор наук з державного управління, професор, провідний науковий співробітник науково-дослідного відділення управлінської діяльності в Державній прикордонній службі України науково-дослідного відділу Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького.

ПОМАЗА-ПОНОМАРЕНКО АЛІНА ЛЕОНІДІВНА, офіційний опонент, доктор наук з державного управління, професор, завідувач науково-дослідної лабораторії з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту навчально-наукового інституту цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України ДСНС України.

БАШТАННИК ОКСАНА ВІТАЛІЇВНА, офіційний опонент, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри історії та політичної теорії Національного технічного університету «Дніпровська політехніка».

Результати відкритого голосування:

«За» – 5 членів ради,

«Проти» – немає.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує МОЛОЧКУ ТАРАСУ ВІКТОРОВИЧУ ступінь доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради



РУДЕНКО О.М.



Руденко О.М.
Молочку Тарасу Вікторовичу
06 2026 р.